

valget, som jeg nærmere skal komme til at omtale. Naar den meget ærede Minister gav den samme Forklaring af Veterinærpolitiet i Dag, som han gav i Gaar, saa nævnes der i Lovforslaget foruden Dyr lægen og Politimesteren ogsaa Sognefogden, som henhørende til Veterinærpolitiet. Den høitærede Minister maa vel ogsaa anerkjende Sognefogden som Politi, men naar den ærede Minister jagde, at han ikke befatter sig med, hvem Politimesteren vil anvende p. sin Tjeneste eller til at udføre Tilsynet, da mener jeg nok, at det er et Spørgsmaal, som man ikke kan gaa udenom. Det er et Spørgsmaal, som efter min Mening maa vedrøre Ministeren, da han jo har Indseende med Sognekommunerne og Amtsrådene, der jo udnævne det kommunale Politi. Jeg tror ikke, det er et Spørgsmaal, som den høitærede Minister saaledes kan gaa udenom. — Jeg skal nu ikke forfølge dette videre; men der er blevet fremtæt forskjellige Indvendinger mod mit Forslag af det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) og tilbels af Ordføreren; om disse Indvendinger maa jeg udtale nogle Ord. Hvad angaar Hovedindvendingen mod mit Forslag, at jeg ikke havde optaget, at der skulde foregaa Dyrglægetilsyn og Nedslagning, saaledes at det var overladt til Private, da har jeg i Gaar udtalt, at jeg helst havde ønsket det, saaledes at der ikke er Uoverensstemmelse mellem os paa dette Punkt. Naar det ærede Medlem desuden mente, at jeg nok havde tilsigtet, at Tabet for Creatureierne skulde blive saa lille og saa lidt føleligt som muligt, men at jeg havde været uheldig i de Midler, hvorved jeg vilde naae dette, saa gjorde det ærede Medlem sig skyldig i en feil Opfattelse af mit Forslag, thi det udtaler kun, at Dyrene skulde vurderes i levende Live efter den Tilstand, hvori de ere, men de skulde ikke vurderes efter, hvad Værdi de have som døde. Og min Hensigt dermed har været og kan ikke være anden, end at det er i Creatureiernes Interessje at komme med Dyret saa tidligt som muligt. Derved opnaar man det Formaal, jeg har tilsigtet i Udryddelsen af Tuberkulose. Et Dyr kan have ikke saa liden Betydning, fordi det har denne Sygdom. Det kan anvendes til Fodning og til Mælkekvæg i flere Aar, og derfor kan Erstatningen ikke blive saa lille, men for at den ikke skulde blive uforholdsmæssig stor, har jeg indstrænket mig til at foreslaa, at Dyret skulde vurderes i Forhold til den Værdi, det havde efter Nedslagningen, og saa skal der tages Hensyn til Sygdommen. Ellers mener jeg, at den Erstatning, som Statskassen maatte udrede, vilde blive saa stor,

at der kunde reises væsentlige Indvendinger derimod. Naar der blev gjort Indvending mod, at jeg under Punkt 4 havde medtaget den Bestemmelse, at af Dyr, der i en kjendelig Grad led af Tuberkulose, maatte Mælken ikke anvendes uden i kogt Tilstand, og naar der blev sagt, at det havde jeg udtalt mig imod ved 1ste Behandling, da er det rigtigt, men jeg vil gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der en Forskjel paa, hvorledes Loven vil blive efter mit Forslag under Nr. 1 og 2, og det, som der staar i Lovforslaget. Det staar i enhver Creatureiers Magt efter mit Forslag at fordre en Nedslagning med Erstatning, hvilket ikke har mindste Hjemmel i Regjeringsforslaget. Naar det ærede Medlem endvidere spurgte, hvorledes der skulde forholde med Dyr, som vare bestemte til Udsørsel, og som ikke vare blevne erklærede for tuberkelfyge, og vedkommende Eier ikke vil have Dyret nedslaaet (Ufrydelse af Dalsgaard), ogsaa naar han vil have det nedslaaet, siger det ærede Medlem — saa skal Forholdet være det, at vil han have det nedslaaet paa Pladsen, som det er, uden at henvende sig til Politimesteren, og han altsaa fordrer Dyret nedslaaet efter Nr. 1, da saar han kun Erstatning, hvis Dyret ikke er tuberkelfygt, men henvender han sig til den stedlige Politimester, vil han efter mit Forslag under Nr. 2 faae Erstatning, hvis Dyret er tuberkelfygt. Jeg tror nu ikke, der kan være nogen Tvivl, men er det ikke tydeligt nok, er jeg villig til at fremtætte Vædringsforslag i saa Henseende. Jeg skal ikke videre omtale de Bemærkninger, den ærede Ordfører henvendte til mig, men kun omtale et Punkt. Naar den ærede Ordfører udtalte, at med Hensyn til Politimesteren henholdt han sig til Ministerens Udtalelser, og at hvis man nu skulde gaa den Vej at faae konstateret, hvad der forstodes ved Politi, eller tage nogensomhelst Forholdsregler i den Henseende, var det imod den Politik, vi hidtil have fulgt, vil jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at saa kjender han ikke den Politik, vi have ført hidtil; den Politik, vi have ført hidtil overfor Politiet, efter at vore Politiforhold ere blevne saaledes, som de nu ere, er at indføre Forebyggelsesforanstaltninger mod, at Politiet kunde komme til at gribe ind, og det paaviste jeg i Gaar, idet jeg nævnte Margarineloven, Brandpolitiloven og Loven om Tilsyn med Meierier. Der have vi taget Politier ud og sat andet Tilsyn i Stedet. Og naar den ærede Ordfører endvidere vilde gjøre gjældende, at jeg havde gjort mig skyldig i det Samme, idet jeg i mit Vædringsforslag